

R O Z S U D E K

Jménem republiky

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Faldyny, CSc. a soudců JUDr. Ing. Jana Huška, JUDr. Zdeňka Dese, JUDr. Jiřího Spáčila, CSc. a JUDr. Kateřiny Hornochové v právní věci žalobce Perla, bavlnářské závody, a.s., 562 19 Ústí nad Orlicí proti odpůrci SUKSPÉL, spol. s r.o., 150 00 Praha, Holečkova 11, zast. JUDr. Karolem Hrádelou, komerčním právníkem, Praha 6, Českomalinská 27, o vydání směnečného platebního rozkazu na zaplacení směnečné pohledávky 600.000,- Kč, o dovolání žalovaného proti usnesení odvolacího soudu ze dne 17.2.1995, č.j. 5 Cmo 17/95-33

t a k t o :

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 2. 1995, č.j. 5 Cmo 17/95-33 se zrušuje a věc se vrací Vrchnímu soudu v Praze k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Krajského obchodního soudu v Praze ze dne 27. září 1994, č.j. 50 Cm 13/94 byl ponechán v platnosti směnečný platební rozkaz vydaný Krajským obchodním soudem v Praze dne 24.2.1994, č.j. Sm 26/94. Tímto rozhodnutím bylo uloženo žalovanému zaplatit žalobci ve lhůtě 3 dnů od doručení rozhodnutí 600.000,- Kč s 6% úrokem z prodlení počínaje 1.12.1993 do zaplacení, odměnu ve výši 2.000,- Kč a náklady řízení žalobce ve výši 24.000,- Kč.

V odůvodnění rozsudku soud I. instance zejména uvedl, že v průběhu soudního řízení byl odstraněn ve smyslu ust. § 103 odst. 3 o.s.ř. nedostatek spočívající v tom, že žalobu podepsal pouze předseda představenstva, ačkoliv podle údajů obsažených ve výpisu z obchodního rejstříku tento podpis nepostačoval. Žalobce prokázal vztah nástupnické akciové společnosti a původního státního podniku Perla, bavlnářské závody, Ústí nad Orlicí a tedy aktivní legitimaci žalobce.

K námitce žalovaného, že směnka nebyla žalovanému řádně prezentována k placení, bylo v odůvodnění rozsudku zdůrazněno, že žaloba a nárok směřuje proti přímému dlužníkovi ze směnky. Práva majitele směnky vůči přímému dlužníkovi soud přijímá (§§ 28 a 78 odst. 1 zákona č. 191/1950 Sb.) tzn., že nejsou podmíněné žádnými dalšími skutečnostmi ani výkony. Nedostatek prezentace směnky k placení neznamená žádnou újmu majitele na právech vůči těmto dlužníkům. Jediným omezením vůči nim je stanovená promlčecí doba. Až do této doby může majitel splatné směnky požadovat kdykoliv zaplacení. Žalobce o takové zaplacení žádal několikrát, takže žalovaný věděl, že žalobce chce, aby žalovaný směnku proplatil.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolání, přičemž navrhl, aby uvedený rozsudek byl v plném rozsahu zrušen a věc se vrátila Krajskému obchodnímu soudu v Praze k novému projednání. V odůvodnění odvolání žalovaný namítal nedostatek aktivní legitimace žalobce, dále že nedošlo k řádnému předložení směnky k proplacení a navíc, že žaloba byla podána neoprávněnou osobou.

Usnesením ze dne 14.2.1995, č.j. 5 Cmo 17/95-33 Vrchní soud v Praze odvolání odmítl. V odůvodnění usnesení Vrchní soud v Praze uvedl, že rozsudek soudu I. stupně byl doručen oběma účastníkům, žalovanému na adresu právního zástupce, který si jej převzal na poště dne 4.10.1994. Na doručence je datum 4.9.1994, jedná se však o zřejmou chybu, neboť datum uložení této doporučené zásilky je 3.10.1994. Lhůta pro podání odvolání podle ust. § 204 odst. 1 o.s.ř. činí 15 dnů od doručení a počala v daném případě běžet dne 5.10.1994 a skončila dne 19.10.1994. Odvolání však bylo podáno na poště v Praze 7 jako doporučená zásilka R 12774 teprve dne 20.10.1994, tedy po uplynutí zákonem stanové lhůty.

Odvolání bylo tedy dle Vrchního soudu v Praze podáno opožděně. Z těchto důvodů odvolací soud odvolání odmítl jako opožděné. Usnesení Vrchního soudu v Praze nabylo právní moci dne 21.3.1995.

Dovoláním ze dne 28.3.1995, jež bylo podáno na poštu téhož dne, napadl žalovaný, zastoupený komerčním právníkem JUDr. Karolem Hrádelem, citované usnesení Vrchního soudu v Praze. Dovolání odůvodnil tím, že odvolací soud nesprávně uvedl, že odvolání bylo podáno na poštu v Praze 7 jako doporučená zásilka R 12774 teprve dne 20.10.1994, tedy po uplynutí zákonem stanovené lhůty, která skončila dne 19.10.1994.

Dle podacího lístku R 12774, kterým bylo skutečně potvrzeno odeslání doporučené zásilky s odvoláním, byla tato zásilka podána na poštu dne 19.10.1994. Stejně datum odeslání je uvedeno i v knize odeslané pošty právního zástupce. Datum 19.10.1994 je i na podacích lístcích dokladujících odeslání dalších zásilek v knize odeslané pošty jako zásilky odeslané 19.10.1994.

Z těchto důvodů dovolatel navrhl, aby usnesení Vrchního soudu v Praze bylo v plném rozsahu zrušeno a věc byla vrácena Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o odvolání žalovaného. Dále dovolatel navrhl, aby byl odložen výkon napadeného rozhodnutí dle § 243 o.s.ř.

Nejvyšší soud podle § 240 odst.1 o.s.ř. konstatoval, že dovolání bylo podáno včas, v zákonné měsíční lhůtě od právní moci rozhodnutí odvolacího soudu.

Dovolání je dále rovněž přípustné a důvodné. Přípustnost dovolání vyplývá z ust. § 237 písm.f) o.s.ř., jeho důvodnost z ust. § 241 odst. 2 písm. a) o.s.ř.

Nejvyšší soud posoudil otázku odeslání odvolání ze dne 18.10.1994 proti rozsudku Krajského obchodního soudu v Praze ze dne 27.9.1994, č.j. 50 Cm 13/94 a z předloženého originálu podacího lístku, kterým bylo poštou Praha 7 potvrzeno odeslání doporučené zásilky s odvoláním, bylo zjištěno, že zásilka byla podána na poštu dne 19.10.1994. Na obálce doporučené zásilky s odvoláním je uvedeno datum 20.10.1994, jedná se však o zřejmou chybu, neboť i z podacích lístků doporučené pošty žalovaného, podací čísla R 12775, R 12776 jsou potvrzena poštou Praha 7 datem

odeslání zásilky 19.10.1994.

Rozsudek soudu I. instance byl doručen právnímu zástupci žalovaného 4.10.1994. Na doručence je sice uvedeno datum 4.9.1994, jde však o zřejmou chybu, neboť datum uložené doporučené zásilky je 3.10.1994.

Lhůta k podání odvolání tedy žalovanému skončila dne 19.10.1994. Odvolání vyhotovené dne 18.10.1994 bylo podáno na poštu dne 19.10.1994, tedy včas. Vrchní soud v Praze, který vycházel z chybně vyznačeného data odeslání odvolání na obálce zásilky, podané odvolání nesprávně odmítl jako opožděné. Tímto postupem odňal účastníku řízení možnost jednat před soudem, neboť mu odepřel právo k projednání jeho odvolání odvolacím soudem.

Návrhu žalovaného na odložení vykonatelnosti rozhodnutí napadeného dovoláním nebylo vyhověno, neboť důvody pro odložení nebyly shledány.

Nejvyšší soud vzhledem k uvedenému podle ust. § 243b odst. 1 o.s.ř. napadené usnesení Vrchního soudu v Praze zrušil a dle ust. § 243b odst. 2 o.s.ř. mu věc vrátil k dalšímu řízení.

Dle ust. § 243b odst. 4 o.s.ř. ve spojení s ust. § 224 odst. 3 o.s.ř. bude o nákladech dovolacího řízení rozhodnuto v novém rozhodnutí o věci.

Poučení: Proti tomuto rozsudku není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 29.6.1995

František Faldyna, CSc.
předseda senátu